

Angyalosi Endre

Ezen a képen én vagyok és a kollégáim az Erőátviteli és Világítási Rt.-ből. A kép 1948-ban készült, Budapesten. A filmzés meg a színház 1943-ban maradt el. Bár akkor már egyre jobban alkalmaztak volna a filmnél, főszerepre is. Volt egy film, 'A szív szava', aminek a főszereplője lettem volna [Valószínűleg rosszul emlékszik vagy a film címére, vagy az évszámra, mert Bihari Alajos filmje, 'A szív szava' 1937-ben készült. -- A szerk.]. De miután nagyanyám járt velem, ott beszélgetés közben rákérdezett az ottani producer, hogy 'A gyerek milyen vallású?'. Nagyanyám büszkén válaszolt: 'Római katolikus.' Ám tovább kérdezett: 'És ön?' Nagyanyám azt nem mondhatta erre, hogy 'Én is'. Ekkor azt mondta: 'Kérem, én izraelita vagyok.' Így mondta, hogy izraelita. A kérdező meghökkent, és azt mondta: 'Akkor tessenek hazamenni, majd értesítjük! A munka úgyse most kezdődik, majd értesítjük.' Erre szoktam mondani, hogy a mai napig értesítenek. Tehát az életemnek ez a része így fejeződött be. A nagyapám viszont azt mondta: 'Miután a színészetet nem folytathatod, valami mást kell tanulni. Valamilyen szakmát tanulj!' És a nagyapám rátalált valahogy egy, a Lehel út 10/b-ben működő munkahelyre, amely a Mérőműszer Üzem volt. Ez elég nagy cég volt, ahol legalább nyolcvanan dolgoztunk. Nagyon jó helyre kerültem ott. Modern olasz gépek voltak, és sok mindent lehetett ott megtanulni. Érdekes módon, több gyerekkori haverom is dolgozott ott, így még haverok között is voltam. Boldogan mentem a Mérőműszer Üzembe. 1943-tól dolgoztam ott, és a háború után is oda mentem vissza. A szakmát ki kellett tanulnom, tehát oda jártam be naponta. Egy darabig az oroszoknak dolgozott a cég, de ez a

mindennapi munkában nem jelentett nekünk semmit. Ott voltam 1946-ig, és aztán elmentem máshova dolgozni. Nem volt különösebb indoka, csak már nem akartam ott maradni. Kerestem másik helyet. Így kerültem az Erőátviteli és Világítási Rt.-hez. Én a szakmát olyan helyen tanultam, hogy egyszerre lettem esztergályos, marós, géplakatos, vagyis sokoldalú vasas. Tehát bármilyen munkában, amelyet e szakmákban kerestek, én el tudtam helyezkedni. Erre a munkahelyre is fölvettek esztergályosként, de amikor az első napon kiderült, hogy esztergályosra nincs is szükségük, nem bocsátottak el. Beosztottak egy elektromos transzformátorokat készítő műhelyrészlegbe, hogy dolgozzam ott, majd betanítanak. Így is történt. Csináltam a dolgokat.